

Vec C-449/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

21. júl 2021

Vnútroštátny súd:

Cour d'appel de Paris

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. júl 2021

Žalobkyňa:

Towercast

Žalovaní:

Autorité de la concurrence

Ministère de l'Économie

PRACOVNÝ DOKUMENT

Cour d'appel de Paris

Rozsudok z 1. júla 2021

I. Predmet konania vo veci samej

- 1 Spoločnosť TowerCast (ďalej len „TowerCast“) podala na Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) žalobu o neplatnosť rozhodnutia francúzskeho Autorité de la concurrence (Úrad pre hospodársku súťaž, Francúzsko), ktorý odmietol pokračovať v preskúvaní nadobudnutia konkurenčného podniku spoločnosťou TDF.

II. Uvádzané ustanovenia

A. Právo Únie

- 2 Podľa článku 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“):
„Akékoľvek zneužívanie dominantného postavenia na vnútornom trhu či jeho podstatnej časti jedným alebo viacerými podnikmi sa zakazuje ako nezlučiteľné s vnútorným trhom, ak sa tým môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi“.
- 3 Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (ďalej len „nariadenie č. 139/2004“), ktoré nahradilo nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (ďalej len „nariadenie č. 4064/89“), vo svojich odôvodneniach 5 až 9, ako aj 20 a 24, stanovuje:
„(5) malo by sa... zabezpečiť, aby proces reorganizácie trvalo nenarušil hospodársku súťaž...
(6) preto je potrebný osobitný právny nástroj, ktorý umožní účinnú kontrolu všetkých koncentrácií z hľadiska ich vplyvu na štruktúru hospodárskej súťaže v spoločenstve a ktorý bude jediným právnym nástrojom uplatniteľným na takéto koncentrácie. Nariadenie (EHS) č. 4064/89 umožnilo vytvoriť politiku spoločenstva v tejto oblasti. Na základe skúsenosti je však potrebné uvedené nariadenie vecne prepracovať na právnu úpravu schopnú prijímať výzvy integrovanejšieho trhu a budúceho rozširovania Európskej únie. V súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality uvedenými v článku 5 Zmluvy neprekračuje toto nariadenie rozsah toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa, ktorým je zabezpečiť, že nebude narušená hospodárska súťaž na spoločnom trhu v súlade so zásadou otvoreného trhového hospodárstva so slobodnou hospodárskou súťažou;

(7) články 81 a 82, napriek tomu, že sa podľa judikatúry Súdneho dvora vzťahujú na určité druhy koncentrácií, nie sú dostatočné na kontrolu všetkých činností, ktoré sa môžu ukázať ako nezlučiteľné so systémom nenarušenej hospodárskej súťaže podľa Zmluvy. Toto nariadenie by preto malo byť založené nielen na článku 83, ale predovšetkým na článku 308 Zmluvy, podľa ktorého si spoločenstvo môže udeliť dodatočné právomoci nevyhnutné na dosiahnutie svojich cieľov...;

(8) ustanovenia, ktoré sa majú prijať v tomto nariadení, by sa mali uplatňovať na významné štrukturálne zmeny, ktorých dopad na trh prekračuje štátne hranice ktoréhokoľvek členského štátu. Takéto koncentrácie by podľa všeobecného pravidla mali byť posudzované výlučne na úrovni spoločenstva uplatňovaním systému jednostupňového konania a v súlade so zásadou subsidiarity...;

(9) rozsah uplatňovania tohto nariadenia by sa mal stanoviť v závislosti od geografickej oblasti činnosti účastníkov koncentrácie a mal by byť obmedzený kvantitatívnymi limitmi tak, aby zahŕňal tie koncentrácie, ktoré majú význam pre celé spoločenstvo....;

(20) je účelné definovať pojem koncentrácie takým spôsobom, aby zahŕňala činnosti vyvolávajúce trvalé zmeny kontroly účastníkov koncentrácie a tým aj štruktúry trhu....

(24) s cieľom zabezpečiť systém nenarušenej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, ktorý podporuje politiku vykonávanú v súlade so zásadou otvoreného trhového hospodárstva so slobodnou hospodárskou súťažou, musí toto nariadenie umožňovať účinnú kontrolu všetkých koncentrácií z hľadiska ich účinku na hospodársku súťaž v spoločenstve. Preto nariadenie (EHS) č. 4064/89 ustanovilo zásadu, že koncentrácia s významom pre celé spoločenstvo, ktorá vytvára alebo posilňuje dominantné postavenie, v dôsledku ktorého by bola značne narušená účinná hospodárska súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti, by mala byť vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom“.

4 Článok 1 nariadenia č. 139/2004 stanovuje jeho pôsobnosť takto:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 5 a článok 22, toto nariadenie sa vzťahuje na všetky koncentrácie s významom pre celé spoločenstvo podľa tohto článku....“.

5 Článok 2 ods. 1 a 4 nariadenia č. 139/2004 stanovuje:

„1. Koncentrácie v pôsobnosti tohto nariadenia sa na účely určenia ich zlučiteľnosti so spoločným trhom posudzujú v súlade so zámermi tohto nariadenia a s týmito ustanoveniami.

Pri posudzovaní Komisia zohľadní:

a) potrebu zachovávať a rozvíjať účinnú hospodársku súťaž na spoločnom trhu vzhľadom, okrem iného, aj na štruktúru všetkých dotknutých trhov a skutočnej alebo možnej hospodárskej súťaže zo strany podnikov nachádzajúcich sa v spoločenstve alebo mimo neho;

...

4. V rozsahu, v ktorom je cieľom alebo účinkom vytvorenia spoločného podniku, predstavujúceho koncentráciu podľa článku 3, koordinácia súťažného správania podnikov, ktoré zostávajú nezávislé, sa táto koordinácia hodnotí v súlade s kritériami uvedenými v článku 81 ods.1 a 3 Zmluvy, s cieľom stanoviť, či je alebo nie je toto konanie zlučiteľné so spoločným trhom.“

6 Článok 3 stanovuje:

„1. Za vznik koncentrácie sa považuje, ak je trvalá zmena kontroly spôsobená:

a) fúziou dvoch alebo viacerých predtým nezávislých podnikov alebo častí podnikov;

b) získaním priamej alebo nepriamej kontroly nad celým alebo nad časťami jedného alebo viacerých ďalších podnikov jednou alebo viacerými osobami, ktoré už kontrolujú najmenej jeden podnik, alebo jedným alebo viacerými podnikmi, či už kúpou cenných papierov alebo aktív, Zmluvne alebo iným spôsobom.

2. Kontrola pozostáva [vyplýva – *neoficiálny preklad*] z práv, zmlúv alebo akýchkoľvek iných prostriedkov, ktoré samostatne alebo spoločne a vzhľadom na príslušné skutočnosti alebo právne predpisy dávajú možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv nad podnikom predovšetkým prostredníctvom:

a) vlastníckych alebo užívacích práv ku všetkým aktívam podniku alebo ich časti;

b) práv alebo zmlúv, ktoré umožňujú vykonávať rozhodujúci vplyv na zloženie, hlasovanie alebo rozhodovanie orgánov podniku.

3. Kontrolu získavajú osoby alebo podniky, ktoré:

a) majú práva alebo majú nárok na práva [sú nositeľmi práv alebo oprávnenými – *neoficiálny preklad*] na základe príslušných zmlúv; alebo

b) hoci nemajú takéto práva alebo nárok na práva [hoci nie sú nositeľmi práv alebo oprávnenými – *neoficiálny preklad*] na základe takýchto zmlúv, majú právomoc vykonávať práva z nich odvodené [vyplývajúce – *neoficiálny preklad*].

...“

7 Článok 21, nazvaný „Uplatňovanie nariadenia a príslušnosť“, uvádza, že:

„1 Výlučne toto nariadenie sa uplatňuje na koncentrácie podľa článku 3 a nariadenia Rady (ES) č. 1/2003, (EHS) č. 1017/68, (EHS) č. 4056/86 a (EHS) č. 3975/87 sa neuplatňujú, okrem pokiaľ ide o spoločné podniky, ktoré nemajú význam pre celé spoločenstvo a ktorých cieľom alebo účinkom je koordinácia súťažného správania nezávislých podnikov.

2. Komisia je výlučne príslušná prijímať rozhodnutia podľa tohto nariadenia, pričom tieto sú preskúmateľné Súdny dvorom.

3. Žiaden členský štát neuplatňuje svoje vnútroštátne právne predpisy hospodárskej súťaže na koncentrácie s významom pre celé spoločenstvo“.

- 8 Článok 22, ktorý upravuje možnosť postúpenia koncentrácie na posúdenie Európskej komisii, stanovuje, že:

„Jeden alebo viaceré členské štáty môžu požiadať Komisiu o posúdenie koncentrácie podľa článku 3, ktorá nemá význam pre celé spoločenstvo v zmysle článku 1, ale ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a hrozí, že značne ovplyvní hospodársku súťaž na území členského štátu alebo štátov, ktoré podávajú žiadosť....“.

B. Vnútroštátne právo

- 9 Článok L.430-2 obchodného zákonníka stanovuje, že:

„I.- Na každú koncentráciu v zmysle článku L.430-1 sa vzťahujú ustanovenia článku L.430-3 a nasl. tejto hlavy, ak sú splnené tieto tri podmienky:

- celkový celosvetový obrat bez dane všetkých podnikov alebo skupín fyzických alebo právnických osôb, ktoré sú účastníkmi koncentrácie, je vyšší ako 150 miliónov eur;
- celkový obrat bez dane dosiahnutý vo Francúzsku aspoň dvomi z dotknutých podnikov alebo skupín fyzických alebo právnických osôb je vyšší ako 50 miliónov eur;
- koncentrácia nepatrí do pôsobnosti nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi....“

- 10 Článok L.430-9 obchodného zákonníka stanovuje, že:

„Úrad pre hospodársku súťaž môže v prípade zneužitia dominantného postavenia alebo stavu hospodárskej závislosti odôvodneným rozhodnutím nariadiť danému podniku alebo skupine podnikov, aby v určenej lehote zmenili, doplnili alebo vypovedali všetky zmluvy a všetky úkony, na základe ktorých vznikla koncentrácia ekonomickej sily, ktorá umožnila zneužitie, aj keď tieto úkony boli predmetom konania upraveného v tejto hlave“.

- 11 Usmernenia ku kontrole koncentrácií uverejnené Úradom pre hospodársku súťaž, v znení z roku 2013, spresňujú v bode 314, ktorý sa týka podmienok vykonávania článku L.430-9 obchodného zákonníka, že:

„Tento článok sa uplatňuje na každé zneužitie umožnené koncentráciou bez ohľadu na to, či bola predmetom povoloacieho konania vedeného Úradom pre hospodársku súťaž alebo predtým ministrom“.

III. Skutkový stav a okolnosti predchádzajúce sporu

- 12 Investičnou zmluvou uzavretou 23. júna 2016, zmenenou dodatkom z 30. júna 2016, nadobudla spoločnosť TDF Infrastructure všetky akcie svojho konkurenta, spoločnosti Itas SAS, ktorá bola zastrešujúcou materskou spoločnosťou skupiny, a prevzala nad ňou výlučnú kontrolu. Po tejto transakcii zostávajú na relevantnom francúzskom trhu iba dvaja poskytovatelia služieb: TDF a TowerCast.
- 13 Akvizícia Itas, ktorá nedosahovala prahové hodnoty uvedené v článku 1 nariadenia č. 139/2004 a článku L-430-2 obchodného zákonníka, nevedla k predbežnej kontrole koncentrácie, ani k postúpeniu koncentrácie na posúdenie Európskej komisii upravenému v článku 22 nariadenia č. 139/2004.
- 14 Listom, zapísaným do registra 15. novembra 2017, podala spoločnosť TowerCast na Úrad pre hospodársku súťaž (ďalej len „úrad“) sťažnosť, v ktorej uvádza, že prevzatie kontroly nad spoločnosťou Itas spoločnosťou TDF, ku ktorému došlo 13. októbra 2016, predstavuje zneužitie dominantného postavenia, pretože narúša hospodársku súťaž na dodávateľskom aj odberateľskom veľkoobchodnom trhu šírenia terestriálneho televízneho vysielania (ďalej len „TTV“) tým, že značne posilňuje už existujúce dominantné postavenie spoločnosti TDF na týchto trhoch.
- 15 Dňa 25. júna 2018 bolo spoločnostiam skupiny TDF (TDF infrastructure, TDF infrastructure Holding, Tivana France Holdings, Tivana Midco, Tivana Topco) zaslané oznámenie o výhradách, v ktorom im bolo vytýkané, že „13. októbra 2016 ako spoločnosti tvoriace jeden podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže zneužili dominantné postavenie, ktoré mal tento podnik na veľkoobchodnom odberateľskom trhu služieb šírenia TTV tým, že prevzali výlučnú kontrolu nad skupinou Itas“, pričom tento postup mohol mať za následok bránenie, obmedzenie alebo narušenie hospodárskej súťaže na veľkoobchodnom odberateľskom trhu služieb šírenia TTV, čo je postup zakázaný článkom L.420-2 obchodného zákonníka a článkom 102 ZFEÚ.
- 16 Úrad rozhodnutím č. 20-D-01 zo 16. januára 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) konštatoval, že zneužitie dominantného postavenia vytýkané spoločnostiam skupiny TDF nebolo preukázané a že nie je potrebné pokračovať v konaní.
- 17 TowerCast podala žalobu proti tomuto rozhodnutiu a navrhuje jeho zrušenie. Spoločnosti skupiny TDF navrhujú, aby Cour d'appel de Paris (Odvolací súd

Paríž) toto rozhodnutie potvrdil vo všetkých bodoch a zamietol žalobu, ktorú podala TowerCast. Úrad, minister hospodárstva a prokuratúra, ktoré sa zhodujú pri analýze napadnutého rozhodnutia, rovnako vyzývajú vnútroštátny súd, aby túto žalobu zamietol.

IV. Tvrdenia účastníkov konania

A. Úrad pre hospodársku súťaž

- 18 Úrad tak v napadnutom rozhodnutí, ako aj v konaní na vnútroštátnom súde tvrdí, že prijatie nariadení č. 4064/89 a č. 139/2004 vytýčilo jasnú deliacu čiaru medzi kontrolou koncentrácií a kontrolou protisúťažných postupov a že vytvorenie osobitného režimu kontroly koncentrácií na úrovni Európskej únie spôsobilo *de facto* obsolétosť judikatúry vyplývajúcej z rozsudku „*Continental Can*“, ktorá sa uplatňovala vtedy, keď neexistoval žiadny európsky systém kontroly koncentrácií.
- 19 Úrad sa v podstate domnieva, že hoci sa článok 102 ZFEÚ po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 4064/89 naďalej uplatňuje na zneužitie, ktoré možno oddeliť od samotnej koncentrácie, naopak jeho uplatnenie na štrukturálnu koncentráciu v zmysle nariadenia č. 139/2004, aj keď nie je uvedeným nariadením výslovne vylúčené, je bezpredmetné.
- 20 Uvádza tiež, že článok 3 nariadenia č. 139/2004, rovnako ako pred ním článok 3 nariadenia č. 4064/89, definuje koncentráciu podľa hmotnoprávneho kritéria, a nie odkazom na prahové hodnoty definované v článku 1 nariadenia. Z toho vyvodzuje že nariadenie č. 139/2004 sa uplatňuje výlučne na koncentrácie, ktoré sú definované v už citovanom článku 3 a robí bezpredmetným uplatnenie článku 102 ZFEÚ na koncentráciu v prípade, ak po tejto koncentracii nenasleduje iné správanie daného podniku.
- 21 Rovnakú analýzu zohľadňuje aj pri uplatňovaní vnútroštátneho práva zodpovedajúceho článku L.420-2 obchodného zákonníka, pričom považuje konania týkajúce sa protisúťažných postupov a konanie týkajúce sa kontroly koncentrácií za odlišné a navzájom nezlučiteľné.

B. TowerCast

- 22 TowerCast vo svojej žalobe spochybňuje tento výklad. Uvádza najmä cieľ sledovaný už od Zmluvy EHS, ktorým je zaviesť režim zabezpečujúci nenarušenú hospodársku súťaž na spoločnom trhu a odkazuje na zásady formulované v už citovanej veci „*Continental Can*“, ktoré považuje za stále relevantné. Upozorňuje, že tieto zásady boli ešte pripomenuté vo viacerých neskorších veciach (rozsudky z 21. septembra 2005, EDP/Komisia, T- 87/05, EU:T:2005:333, body 46 a 47; a zo 14. decembra 2005, General Electric/Komisia, T- 210/01, EU:T:2005:456, bod 86) a predkladá právne stanovisko na podloženie svojho tvrdenia, podľa

ktorého orgány a sudy členských štátov naďalej väčšinovo uplatňujú judikatúru „Continental Can“.

- 23 Táto spoločnosť sa okrem toho odvoláva na priamy účinok článku 102 ZFEÚ a v prípade transakcií, ktoré nedosahujú prahové hodnoty, požaduje *ex post* kontrolu zlučiteľnosti s týmto článkom.
- 24 Zdôrazňuje, že hoci sa nariadenia č. 139/2004 a č. 1/2003 nemôžu uplatňovať v tej istej veci spoločne, naproti tomu nariadenie č. 139/2004 sa uplatňuje výlučne iba na koncentrácie, ktoré sú v jeho pôsobnosti, teda koncentrácie s významom pre celé Spoločenstvo alebo koncentrácie postúpené na posúdenie Komisii vnútroštátnymi orgánmi pre hospodársku súťaž alebo účastníkmi.
- 25 V reakcii na ostatných účastníkov konania tvrdí, že kontrola obmedzená na oddeliteľné konania predstavujúce zneužitie neumožňuje postihnúť koncentrácie, ktoré značne narušajú hospodársku súťaž tým, že podstatne posilňujú dominantné postavenie nadobúdateľa a dodáva, že systém postúpenia upravený v článku 22 nariadenia č. 139/2004 nie je dostatočný na zabezpečenie uspokojivej kontroly, keďže je fakultatívny a jeho začatie závisí iba od úvahy členských štátov. Pripomína tiež, že až donedávna Komisia nechcela preskúmať transakcie, ktoré nedosahovali vnútroštátne prahové hodnoty pre výkon kontroly.

C. Ostatní účastníci konania

- 26 Minister hospodárstva súhlasí s analýzou úradu. Pripájajú sa k nej aj spoločnosti skupiny TDF, ktoré sú vedľajšími účastníkmi konania. Okrem toho upozorňujú, že Súdny dvor vo svojom rozsudku Austria Asphalt zo 7. septembra 2017 (C- 248/16, EU:C:2017:643, body 30 až 33) vyhlásil, že články 101 a 102 ZFEÚ sa neuplatňujú na každú kontrolnú transakciu, ktorú možno posúdiť ako koncentráciu v zmysle článku 3 nariadenia č. 139/2004, bez ohľadu na prekročenie prahových hodnôt. Napokon trvajú na právnej neistote, ktorú by malo za následok uplatňovanie článku 102 ZFEÚ na také koncentrácie, ako je tá, o ktorú ide, pretože okrem rizika protichodných výsledkov vyplývajúceho z roztrieštenia sporov v oblasti kontroly koncentrácií by umožňovalo ich spochybnenie niekoľko rokov po ich vzniku.

V. Analýza vnútroštátneho súdu

- 27 Súdny dvor vo svojom rozsudku nazývanom „Continental Can“ (rozsudok z 21. februára 1973, Europemballage a Continental Can/Komisia, 6/72, EU:C:1973:22), konštatoval, že „bez výslovných ustanovení nemožno predpokladať, že Zmluva, ktorá v článku 85 zakázala niektoré rozhodnutia obyčajných združení podnikov meniace hospodársku súťaž bez jej vylúčenia, by v článku 86 napriek tomu dovoľovala, aby podniky po vytvorení organickej jednoty mohli získať takú dominantnú silu, že by bola v podstate vylúčená akákoľvek reálna možnosť hospodárskej súťaže“. Súdny dvor z toho vyvodil, že

„zneužitím preto môže byť posilnenie dominantného postavenia podnikom v tomto postavení do tej miery, že takto dosiahnutý stupeň dominancie podstatne narúša hospodársku súťaž, teda ponecháva iba podniky, ktorých správanie závisí od dominantného podniku“.

- 28 Táto judikatúra sa obvykle vykladá tak, že pripustila, že posilnenie dominantného postavenia prostredníctvom externého rastu, pri ktorom hrozí vylúčenie každej reálnej možnosti hospodárskej súťaže, nemôže byť vzhľadom na sledované ciele vylúčené z pôsobnosti článku 102 ZFEÚ (predtým článok 86 Zmluvy EHS), čo je ustanovenie primárneho práva, ktoré má priamy účinok.
- 29 Toto rozhodnutie však bolo vyhlásené v čase, keď v európskom práve neexistoval žiadny mechanizmus kontroly koncentrácií. V medziobdobí Únia prijala pravidlá, ktoré sa uplatňujú na koncentrácie, ktoré môžu značne narušiť účinnú hospodársku súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti.
- 30 Treba uviesť, že s cieľom vyhnúť sa dvojitej analýze transakcií patriacich do ich pôsobnosti, vykonávanej *ex ante* a *ex post*, nariadenia o kontrole koncentrácií stanovili, že na koncentrácie s významom „pre celé Spoločenstvo“, ktoré sú predmetom predbežnej kontroly, sa nemôžu uplatňovať aj ustanovenia nariadení (nariadenie č. 17 a potom nariadenie č. 1/2003) týkajúcich sa uplatňovania článkov zakazujúcich protisúťažné postupy (články 85 a 86 Zmluvy ES, teraz články 101 a 102 ZFEÚ).
- 31 Článok 3 nariadenia č. 139/2004 okrem toho poskytuje hmotnoprávnu definíciu pojmu koncentrácie bez odkazu na prahové hodnoty uvedené v článku 1, ktoré umožňujú definovať koncentráciu s významom pre celé Spoločenstvo. Zdá sa teda, že vylúčenie upravené v článku 21 sa môže vzťahovať na každú transakciu zodpovedajúcu definícii článku 3 bez ohľadu na to, že nedosahuje prahové hodnoty pre výkon povinnej kontroly.
- 32 Odôvodnenie 7 nariadenia č. 139/2004 však spresňuje, že „články 81 a 82, napriek tomu, že sa podľa judikatúry Súdneho dvora vzťahujú na určité druhy koncentrácií, nie sú dostatočné na kontrolu všetkých činností, ktoré sa môžu ukázať ako nezlučiteľné so systémom nenarušenej hospodárskej súťaže podľa Zmluvy...“, takže vnútroštátny súd sa pýta, či sa výklad vyplývajúci z judikatúry „Continental Can“ naďalej uplatňuje na takú transakciu, ako je tá, o ktorú ide, o ktorej nie je sporné, že zodpovedá definícii uvedenej v už citovanom článku 3 a ktorej účinky na hospodársku súťaž neboli predmetom žiadnej predbežnej kontroly.
- 33 Zdá sa, že nedávna judikatúra Súdneho dvora nezaujala stanovisko k otázke, či sa vylúčenie upravené v článku 21 nariadenia č. 139/2004 uplatňuje aj na také koncentrácie, ktoré neboli predmetom žiadnej predbežnej kontroly.
- 34 V už citovanom rozsudku zo 7. septembra 2017 vyhlásenom vo veci C-248/16, Austria Asphalt, Súdny dvor pripomenul:

„31. ...nariadenie je... súčasťou súboru právnych predpisov vykonávajúcich články 101 a 102 ZFEÚ, ako aj zavádzajúcich systém kontroly, ktoré majú zabezpečiť, aby hospodárska súťaž nebola narušená na vnútornom trhu Únie.

32. Ako vyplýva z článku 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004, toto nariadenie sa uplatňuje výlučne na koncentrácie podľa článku 3 tohto nariadenia, na ktoré sa v zásade neuplatňuje nariadenie č. 1/2003 [podčiarknutím zvýraznil vnútroštátny súd].

33. Naopak, posledné uvedené nariadenie sa naďalej uplatňuje na konania podnikov, ktoré síce nepredstavujú koncentráciu v zmysle nariadenia č. 139/2004, avšak môžu viesť k zosúladeným postupom medzi nimi v rozpore s článkom 101 ZFEÚ, a ktoré z tohto dôvodu podliehajú kontrole zo strany Komisie alebo vnútroštátnych orgánov pre hospodársku súťaž.“

35 Zdá sa však, že Súdny dvor nespresnil výnimky, ktoré možno urobiť zo zásady stanovenej v bode 32 rozsudku, ani nerozhodol o tom, či sa výklad zohľadnený v rozsudku „Continental Can“ ešte môže uplatniť predovšetkým na koncentrácie, ktoré nedosahujú prahové hodnoty pre výkon povinnej kontroly, ktoré neboli predmetom žiadnej analýzy v rámci povinnej predbežnej kontroly, ani žiadnej žiadosti o postúpenie koncentrácie na posúdenie Komisii podľa článku 22 nariadenia č. 139/2004.

36 Vzhľadom na priamy účinok článku 102 ZFEÚ a pôsobnosť, ktorú možno priznať ustanoveniam upravujúcim koncentrácie (článok 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004), má vnútroštátny súd pochybnosti o výklade týchto ustanovení týkajúcich sa nemožnosti „v zásade“ autonómne uplatniť pravidlá hospodárskej súťaže vyplývajúce z už citovaného primárneho práva na transakciu, ktorá tak, ako v tomto prípade:

- môže zodpovedať definícii uvedenej v článku 3 nariadenia č. 139/2004,
- nebola predmetom žiadnej predbežnej kontroly ani na základe európskeho práva, ani na základe vnútroštátneho práva, ktoré sa uplatňuje na koncentrácie,
- a pri ktorej tak nehrozí riziko kumulatívneho uplatnenia nariadení č. 139/2004 a č. 1/2003 alebo rozporu vyplývajúceho z dvojitej analýzy vykonanej *ex ante* a *ex post*.

37 Tento výkladový problém potvrdzuje preskúmanie vnútroštátnych rozhodnutí, na ktoré sa odvolávajú účastníci konania, z ktorých vyplýva rôzne uplatňovanie práva Únie.

VI. Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

38 Keďže sa nezdá, že Súdny dvor už rozhodoval o právnej otázke spornej v prejednávanej veci, ukazuje sa vzhľadom na zistené výkladové rozdiely a na

zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovania tohto práva v Únii potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku.

VII. Prejudiciálna otázka

- 39 Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) kladie Súdnemu dvoru Európskej únie túto prejudiciálnu otázku.

„Má sa článok 21 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby koncentrácia, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1 už citovaného nariadenia, nedosahuje prahové hodnoty stanovené vnútroštátnym právom pre vykonanie povinnej predbežnej kontroly a nebola postúpená na posúdenie Európskej komisii podľa článku 22 uvedeného nariadenia, bola posúdená vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž ako zneužitie dominantného postavenia zakázané článkom 102 ZFEÚ vzhľadom na štruktúru hospodárskej súťaže na vnútroštátnom trhu?“

PRACOVNÝ DOKUMENT